

Arrest

nr. 238 415 van 10 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 4 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten, van Han-origine te zijn en afkomstig te zijn uit Pizhou in de provincie Jiangsu, China. U zou daar ook altijd blijven wonen, met uitzondering van de periode tussen 2012-2016 toen u voor uw studies en werk richting Nanjing trok. U keerde evenwel nog regelmatig terug richting Pizhou tot u problemen kreeg en besloot China te verlaten. Reeds sinds lang

was uw moeder aangesloten bij Difang Zhaohui (ook gekend als Local Church en/of Huhan Pai) en kende zij hierdoor heel wat problemen. Zo zou zij in 2003 reeds geviseerd worden door de politie en besloot ze vijf jaar lang onder te duiken in een andere stad. Ook na haar terugkeer naar Pizhou werd zij in de gaten gehouden en moest ze zich regelmatig melden in het politiekantoor. U werd zelf in uw kindertijd reeds gedoopt door deze Local Church, maar omdat u nog naar school ging was u nog niet echt bezig met religie. In de zomer van 2012 kende u echter wat tegenslag, ging u zich verdiepen in de religie en begon u pas echt te geloven. U meende dat er in China echter geen vrijheid van religie gold en verklaarde dan ook al snel in de problemen te komen. Net voor het Chinees nieuwjaar in 2014 zou u voor een eerste keer in aanraking komen met de politie toen u tijdens een bijeenkomst met geloofsgenoten betrappt werd. U werd meegenomen naar het politiekantoor en werd er gedwongen om een document te tekenen waarop u verklaarde niet langer in God te geloven. U weigerde te tekenen, maar werd evenwel nog dezelfde dag vrijgelaten. U trok daarop richting Nanjing waar u studeerde en bleef er even onder de radar. In juni 2016 keerde u echter terug naar Pizhou en was u met de scooter aan het rijden toen u in de gaten kreeg dat u werd achtervolgd. U werd zo'n twee uur lang op de hielen gezeten door een gemaskerde persoon, maar kon nadien zonder al te veel problemen naar huis keren. U stelde toen echter ook vast dat er recent heel wat elektriciteitspalen in het dorp werden geplaatst en kreeg nog meer het gevoel dat u in de gaten werd gehouden. U besloot China te verlaten, trok daarop naar Shanghai waar u in juli 2016 een paspoort kon verkrijgen en met behulp van uw broer een visum regelde. Op 6 oktober 2016 nam u in China het vliegtuig en reisde met behulp van uw eigen paspoort richting België. U verbleef illegaal in België en deed er verschillende jobs alvorens u op 1 januari 2019 omwille van bovenstaand relaas een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van dit verzoek legde u uw originele paspoort neer, terwijl uw advocaat een begeleidend schrijven neerlegde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U hebt niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van een vrees voor vervolging wegens behoren tot Difang Zhaohui of Huhan Pai de Volksrepubliek China hebt verlaten en dit omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat het CGVS onvoldoende zicht heeft op uw werkelijke achtergrond. Zo kan worden opgemerkt dat de verklaringen die u hierover aflegde in het kader van uw visumaanvraag bij het Belgisch Consulaat-generaal in Shanghai niet overeenstemmen met uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ, d.d. 30 januari 2019) en het CGVS (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 1 april 2019) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Gepolst naar de inhoud van uw verklaringen in het kader van uw visumaanvraag gaf u opmerkelijk genoeg aan dat uw oudere broer voor u had geregeld om als toerist naar België te komen, maar u verder eigenlijk niet op de hoogte was van de inhoud van uw visumaanvraag. Daargelaten uw verklaring dat uw broer uw visum zou geregeld hebben slechts een blote bewering is en aldus niet overtuigend, kan niet worden aangenomen dat u niet op de hoogte zou zijn van de inhoud van uw visumaanvraag. Immers blijkt uit toegevoegde informatie dat u in persoon aanwezig diende te zijn bij het indienen van uw visumaanvraag, hetgeen u later ook (deels) bevestigde door aan te geven dat u richting Shanghai trok om vingerafdrukken te laten nemen. Dat u aldus niets zou kunnen vertellen over de inhoud van uw visumaanvraag lijkt maar weinig aannemelijk. Van een verzoeker mag bovendien verwacht worden dat hij ten aanzien van de verschillende instanties zijn volle medewerking verleent en coherente verklaringen aflegt. Te meer uw visumaanvraag niet op één punt afwijkt van uw latere verklaringen, maar zondermeer een opeenstapeling van onverklaarbare tegenstrijdigheden is (CGVS, p. 2-3, 6), heeft het CGVS eigenlijk **geen zicht** op wat uw werkelijke

situatie dan wel zou zijn. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u doelbewust de Belgische autoriteiten hebt trachten te misleiden. Het CGVS ziet bovendien geen enkele reden waarom zij zondermeer zou moeten aannemen dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming wél de waarheid zou spreken, wel integendeel. Zo moet wat betreft uw verblijfsplaatsen worden opgemerkt dat u ten aanzien van het CGVS en de DVZ verklaarde uw ganse leven in Pizhou te hebben gewoond met uitzondering van een tijdelijk verblijf in Nanjing (CGVS, p. 5-6). Vreemd genoeg blijkt uit uw visumaanvraag dat uw thuisadres zich in Shanghai zou bevinden, alwaar u verklaarde eigenlijk nooit te hebben gewoond. Daarnaast verklaarde u ten aanzien van het CGVS en de DVZ evenzeer te hebben gewerkt als leerkracht in Nanjing, echter staat in uw visumaanvraag eveneens te lezen dat u als studieadviseur aan de slag bent in Shanghai. Verder vermeldde u bij de DVZ niemand toen u werd gepolst naar eventuele reisgezellen en stelde u in België slechts één vriend te hebben, al blijkt uit uw visumaanvraag dat u samen zou reizen met zowel uw schoonmoeder als schoonzus. Dat u schoonfamilie zou hebben is al helemaal bevreemdend daar u ten aanzien van de DVZ nog had laten vallen ongehuwd te zijn. Dat uw visumaanvraag dan zou vermelden dat u gehuwd bent raakt kant noch wal. **Hoe dan ook** kon u ook maar weinig overtuigen over de oorsprong van uw visum. Daargelaten uw verklaring dat uw broer uw visum zou hebben geregeld reeds amper overtuigde kon u bovendien niet eens aangeven hoe hij dat zou hebben geregeld. U had geen idee wie hij had gecontacteerd, noch hoeveel uw reis uiteindelijk zou hebben gekost (CGVS, p. 2-8 & Verklaring DVZ, p. 5-6, 10). **Aldus is uit bovenstaande vaststellingen op z'n minst gebleken dat er hoe dan ook met uw profiel gefraudeerd werd, zij het in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, zij het bij uw visumaanvraag. Van een verzoeker kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat hij/zij ten aanzien van de verschillende instanties gelijklopende en coherente verklaringen aflegt. Dat u dit nagelaten heeft en blijkbaar doelbewust de Belgische autoriteiten hebt trachten te misleiden, tast logischerwijs uw algemene geloofwaardigheid reeds een eerste keer ernstig aan.**

Ten tweede wordt uw vrees ten aanzien van de Chinese autoriteiten ernstig ondermijnd door volgende vaststelling. Gevraagd naar uw vrees indien u zou terugkeren naar China merkte u op dat u vreesde gearresteerd te worden door de politie en te worden veroordeeld, daar u al even weg bent, u reeds aangehouden werd door de politie en ook al lang in de gaten werd gehouden omwille van uw religie (Vragenlijst CGVS, d.d. Vraag 3.4-3.5, CGVS, p. 15, 19, 23). Het is dan ook opmerkelijk dat u, die bovendien meende dat men in China niet in God mag geloven, ettelijke jaren nadat u gedoopt werd, zomaar een paspoort kon verkrijgen. Te meer u reeds even actief deelnam aan bijeenkomsten van Difang Zhaohui of Huhan Pai, ook uw familie jarenlang actief bleek te zijn en uw moeder zelfs actief opgevolgd werd door de autoriteiten is een dergelijke gang van zaken weinig aannemelijk (CGVS, p. 4-5, 15-16). Nog **frappanter** is echter dat u in de zomer van 2016 een visum zou aanvragen om het land te verlaten en op 6 oktober 2016 zelfs China zou verlaten met ditzelfde paspoort (CGVS, p. 8). Daar u zelf verklaarde dat uw grootste vrees was dat u gearresteerd zou worden door de Chinese overheid is het eigenlijk onbegrijpelijk dat u het risico zou nemen om op dergelijke wijze het land te verlaten. Door met uw eigen paspoort te reizen bracht u zichzelf nadrukkelijk in het vizier van de autoriteiten (die u vreesde) en liep u zelfs het risico te worden tegengehouden en/of te worden ondervraagd of gearresteerd. Immers blijkt uit het rapport "Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 20. Januar 2017 zu China: Eastern Lightning/Church of Almighty God van Schweizerische Flüchtlingshilfe" waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, dat veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang hebben tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, ook gekend onder de naam Policenet of Golden Shield. De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd. Uit het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk blijkt bovendien dat "usually the first thing the officers from the PSB or [Religious Affairs Bureau (RAB)] would do when they raid a house church is to collect ID numbers, ID names, and personal data such as date of birth and home and work ... addresses"...individuals' information is then stored and classified under one of five "security and political threat" levels within a national "dynamic stability control maintenance database," which is accessible by all officers within China's "security apparatus". De verschoning dat u in China nog stond geregistreerd als "een normaal mens" is niets meer dan een blote bewering en lijkt gezien uw eerdere verklaringen maar weinig aannemelijk. Bovendien gaf u zelf aan dat de politie op de hoogte was van uw identiteit en meende u in de gaten te worden gehouden (CGVS, p. 19). **Dat u aldus met uw eigen paspoort op legale wijze het land verliet terwijl u wist dat u in het vizier stond van de Chinese overheid is dan ook totaal niet in overeenstemming te brengen met de door u aangehaalde vrees en tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan.**

Ten derde diende u pas extreem laattijdig een verzoek om internationale bescherming in, waardoor de geloofwaardigheid van uw vrees wederom een knauw krijgt. Zo verklaarde u sinds 6 oktober 2016 in België te zijn, maar zou u pas in januari 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Gevraagd waarom u dermate lang zou wachten alvorens dergelijk verzoek in te dienen antwoordde u vreemd genoeg dat u niet wist dat u een verzoek kon indienen, hetgeen maar weinig kan overtuigen. Immers bleek u in ieder geval voldoende initiatiefrijk om een visum (al dan niet via uw broer) te regelen. Dat u dan klaarblijkelijk zonder doel richting België zou trekken en blijkbaar per toeval via een vriend werd ingelicht over het bestaan van de asielpcedure is niet ernstig (CGVS, p. 20). Gezien uw vindingsrijkheid kan immers worden aangenomen dat u zich in ieder geval meer dan degelijk zou informeren vooraleer u een dusdanig belangrijke beslissing neemt als het verlaten van uw vrienden, familie, huis, job en geboorteland. Te meer u verklaarde in België, naast uw vriend, ook in contact te zijn gekomen met andere kerkgangers, u jaren illegaal in België hebt gewerkt en zelfs toegang had tot het internet om u terdege te informeren, overtuigen uw verklaringen niet. **Dat u dan ook meerdere jaren zou wachten alvorens een eerste verzoek om internationale bescherming in te dienen ondermijnt uw geloofwaardigheid ernstig.** Dergelijke houding rijmt dan ook geenszins met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming. Een asielpcedure is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij zo snel mogelijk de inspanning doet om zich te informeren over bescherming en deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. **Dat u dit hebt nagelaten, zorgt ervoor dat uw geloofwaardigheid verder ondermijnd wordt.**

Ten vierde kan ook uw vrees te worden vervolgd wegens het behoren tot Difang Zhaohui of Huhan Pai niet overtuigen. Immers moet vooreerst opgemerkt worden dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt, waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, Chinese burgers vrijheid van religieus geloof genieten en dat "normale religieuze activiteiten" beschermd zijn. Religieuze groeperingen die behoren tot een van de vijf door de staat toegestane "patriottische religieuze associaties" (boeddhistisch, taoïstisch, moslim, rooms-katholiek en protestants) zijn toegelaten zich te registreren bij de overheid en erediensdiensten te houden. Aldus blijkt dat uw bewering dat er in China geen vrijheid van religie is niet klopt (CGVS, p. 15). Daarentegen staat dat een aantal religieuze of spirituele groeperingen worden beschouwd als "evil cults" en bij wet zijn verboden. Personen behorend tot deze groeperingen kunnen veroordeeld worden tot gevangenisstraffen. Naast de geregistreerde kerken en de groeperingen die door de overheid als "evil cult" worden beschouwd, bestaan er eveneens niet-geregistreerde kerken. Hoewel niet-geregistreerde kerken formeel illegaal zijn, bevinden de meeste van deze protestantse kerken zich in een grijze zone, waar ze niet legaal zijn maar waar de overheid zich ook niet met hen bemoeit. Ongeacht of uw kerk een geregistreerde of niet-geregistreerde kerk is, moeten de volgende bevindingen uit het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk evenzeer in aanmerking worden genomen. Volgens dit rapport is over het algemeen het risico op vervolging voor christenen die hun geloof uitdrukken en beleven in China zeer laag, statistisch zelfs vrijwel verwaarloosbaar. Het bewijsmateriaal ondersteunt geen bevinding dat er een consistent patroon is van vervolging, ernstige schade of andere schendingen van fundamentele mensenrechten voor ongeregistreerde kerken of hun kerkgangers. Over het algemeen beperkt enige negatieve behandeling van christelijke gemeenschappen door de Chinese autoriteiten zich tot het sluiten van kerkgebouwen waar geen planningstoestemming is verkregen als kerk en/of het voorkomen of onderbreken van niet-geautoriseerde openbare erediensdiensten of demonstraties. Er kan een risico zijn op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling voor bepaalde individuele christenen die ervoor kiezen om in niet-geregistreerde kerken te praktiseren en die zich gedragen op een bepaalde manier die de aandacht van de lokale overheden trekt. Bepaalde dissidente bisschoppen of prominente personen die de openbare orde en de werking van de Religious Affairs Regulations 2005 uitdagen, of die zo gepercipieerd worden kunnen uitzonderlijk het risico lopen op vervolging, slechte behandeling. Hoewel Difang Zhaohui (Local Church), door de overheid bestempeld als Huhan Pai (The Shouters) (CGVS, p. 4), op de lijst van "evil cults" voorkomt, blijkt uit toegevoegde informatie eveneens dat de positie van deze 'Local Church' enige nuancering vereist. Uit de studie van Jason Kindopp (2004, *The Local Church: a Transnational Protestant Sect*) blijkt immers dat de Local Church er ondanks alles toch in geslaagd is in zekere mate te functioneren binnen China: "(The Local Church's) highly associational organizational structure enables groups to form without any formal bureaucracy or clerical ties to the church hierarchy", facilitating their expansion and

allowing them to function in spite of repression". Daarnaast zou volgens dezelfde auteur de Local Church stappen hebben ondernomen om de kerk dichter bij het mainstream protestantisme te brengen en zou de situatie van de kerk van provincie tot provincie verschillen. Zo zouden een aantal geloofsgemeenschappen van de 'Local Church' er in verschillende provincies zelfs in geslaagd zijn om zich te registreren. Volgens Kindopp zou de kerk legaal opereren in Shanghai en ook elders in China gedoogd worden: "Local Churches now operate legally in Shanghai, Nanjing, Fuzhou, and a number of rural counties in Zhejiang and Fujian Provinces". Dezelfde bron meldt dat de 'Local Church' er in Fujian zelfs in geslaagd is een kerk voor meer dan 4000 personen te bouwen. **Wat er ook van zij, uit bovenstaande informatie blijkt aldus dat er in China geen systematische vervolging van protestantse christenen door de overheid is. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, dringt zich dan ook op.**

U hebt echter niet aannemelijk gemaakt een volgeling te zijn van Difang Zhaohui of Huhan Pai en om die reden China te hebben verlaten. Vooreerst slaagde u er niet in uw lidmaatschap van deze kerkgemeenschap te staven, waardoor dit in wezen niets meer is dan een louter blote bewering. Bovendien kan het CGVS hierdoor enkel voortgaan op uw verklaringen, die geenszins konden overtuigen. Zo dient te worden vermeld dat het opvallend is dat wanneer u ten aanzien van de DVZ werd gepolst naar uw religie u enkel en alleen liet vallen christen te zijn (Verklaring DVZ, p. 5). U maakte daar later zo mogelijk nog vager de "lokale kerkgemeenschap" van (Vragenlijst CGVS), doch u niet meteen zou aangeven aanhanger van Difang Zhaohui of Huhan Pai te zijn is niet meteen duidelijk. Hoe dan ook ontbrak het u ook aan enige kennis omtrent de stromingen binnen het christendom. U immers gevraagd of u eigenlijk katholiek al dan niet protestants zou zijn, gaf u dan wel aan protestants te zijn, al bleek u over het onderscheid weinig onderlegd. Zo stelde u slechts uiterst vaag dat Katholieken eerder geloven in Maria – hetgeen protestanten nochtans niet geheel verwerpen - én zouden protestanten zich eerder richten op het Nieuwe Testament – hetgeen evenmin steek houdt. U had daar verder dusdanig weinig aan toe te voegen, dat het opvallend is dat u (in China) als overtuigde christen niet op de hoogte zou geweest zijn van de onderlinge verschillen. Wat meer is, uit toegevoegde informatie blijkt ook nog eens dat uw kerkelijke leer weinig hoog oploopt met het 'protestantisme'. Zo beweert uw kerk net de enige pure en orthodoxe te zijn, zelfs andere protestantse kerken als corrupt bestempelt en de mensheid als vol van zonden aanziet. Dat u zich dan ook hiermee zou identificeren is weinig ernstig en daarenboven klaarblijkelijk zelfs kerken in België zou bezoeken evenmin. Dat u dan ook zou beweren dat u en uw geloofsgenoten andere christenen respecteren, daar jullie allen broeders en zusters zijn, is behoorlijk opvallend en ondergraaft uw geloofwaardigheid ernstig (CGVS, p. 4, 7-8, 14). Wat er ook van zij, ook wanneer u werd gepolst naar het kerklandschap in China bleek u amper op de hoogte te zijn. Zo werd u gevraagd andere aanwezige kerken in China te benoemen, maar moest u schoorvoetend toegeven hier eigenlijk niet van op de hoogte te zijn. U had bij uitbreiding geen idee of er eigenlijk wel kerken zijn die worden toegelaten en wist tot slot naast de 'Huilende school' en 'Montai Pai' geen enkel voorbeeld te geven. Van Quannengshen, nochtans eveneens een 'evil cult' had u al eens gehoord, maar noemde u niet (CGVS, p. 10-11). Zo ook is het opvallend dat u dan wél op de hoogte zou zijn van de benaming die de Chinese overheid aan uw kerk zou hebben gegeven (Huhan Pai), doch u dan weer niet vertrouwd leek met de negatieve bijklank die deze naam draagt. Daargelaten u niet eens wist sinds wanneer uw kerk zo wordt genoemd, noch waarom of wanneer uw kerk verboden werd, was het resultaat van dit label immers dat vele Chinezen die lid zijn van de 'Local Church' zich dan ook wensen te distantiëren van deze eerder negatieve benaming. Andere bronnen citeren dan weer dat 'The Shouters' op zich sindsdien een beweging zou zijn die zich zou hebben afgescheurd van de Local Church. Dat u dergelijke pejoratieve benaming zomaar zou overnemen is dan ook uiterst bevreemdend. Dat u deze overigens zondermeer door elkaar zou gebruiken des te meer.

Hoe dan ook bleef u uiterst vaag wanneer het over de kern van uw geloof ging. Daargelaten u foutief zou aangeven dat uw kerk werd opgericht in het jaar 1932 in Shandong, terwijl het eigenlijk elders en enkele jaren vroeger was, is het bijzonder frappant dat u verder klaarblijkelijk de volledige levensloop van Ni Tuosheng wel zou kunnen navertellen. Ofschoon dergelijke kennis eerder ingestudeerd overkomt, bleek deze ook allesbehalve volledig en/of doorleefd. Zo had u eigenlijk geen weet van publicaties van Ni Tuosheng, noch bleek u behalve "Het leven lezen" op de hoogte te zijn van publicaties van diens opvolger, Lee Changshou. Nog vreemder was evenwel toen u werd gepolst naar de bijbel die wordt gebruikt binnen uw kerkgemeenschap u opmerkelijk genoeg zou laten vallen dat jullie de bijbel gebruiken "zoals de hele wereld". Dat men eigenlijk een herwerkte versie van de originele bijbel zou gebruiken bleek u aldus vergeten en pas toen u hier op werd gewezen bevestigde u evenwel dat Lee Changshou zijn eigen bijbel zou hebben geschreven. In elk geval, uit welke stukken die versie zou bestaan wist u niet, u bleek dat boek nooit in bezit te hebben gehad en wat meer is, u had het nooit

gelezen. U dan ook gevraagd naar verdere boeken of teksten van Lee Changshou verwees u naar een verhaal van Jezus en hoewel het hier lijkt te gaan om de parabel op het meer van Galilea uit het Evangelie volgens Marcus (4,35-41), bleek u dergelijke info niet te hebben. Dat deze parabel weinig uniek is, noch specifiek aan uw kerk kan worden gelinkt, hoeft dan ook geen betoog. U meende verder dan wel correct dat Lee een apostel was, doch bleek uw visie op de Heilige Drievuldigheid niet geheel helder. Dat u daar verder nog aan zou toevoegen dat de mens bestaat uit het lichaam, de geest en het vlees terwijl het eigenlijk het lichaam, de ziel en de geest is, is verder opvallend. U had daarnaast geen idee of er kerken zoals de uwe worden getolereerd binnen of buiten China, noch had u enig idee waar het hoofdkwartier van de kerk zich heden bevindt. Wie de huidige leider is wist u niet en hoe de groep mensen heet die de lijnen uitzet evenmin. U bleek amper op de hoogte te zijn van de interne structuren en bleek naast "Pai Zhang" de hiërarchie niet verder uiteen te kunnen zetten. Wat meer is, u wist naast voorgaande geen enkele andere functie bij de officiële titel te noemen. Wie verantwoordelijk zou zijn binnen de kerkgemeenschap voor publicaties bleek u evenmin te weten, terwijl er een ganse dienst voor werd in het leven geroepen en vreemd genoeg meende u dat er slechts tweemaal per week werd samengekomen, terwijl dat ietwat frequenter lijkt te gebeuren (CGVS, p. 10-14, 20-22). U dan ook tot slot gepolst wat u zo aantrok binnen de religie, merkte u nogal vaag op dat dit het 'geloof' zelf was. U dan ook gevraagd waar u precies in geloofde bleek u ook hier niet verder op in te kunnen gaan en gaf u slechts algemene voorbeelden waarbij u de hulp van God zou hebben ervaren. Opnieuw gevraagd in wát u dan zou geloven, antwoordde u wederom weinig overtuigend dat u gelooft in de hemel en in het zuiver van Geest zijn. U viel daarna opnieuw in herhaling en gezien dergelijke stereotiepe verklaringen weinig uniek lijken voor een bepaalde kerkgemeenschap werd u dan ook gepolst waarin uw kerk dan van andere kerken zou verschillen. Vreemd genoeg moest u ook hierop het antwoord compleet schuldig blijven en stelde u eigenlijk niet op de hoogte te zijn van de leer van andere kerken. Waarom u dan uw kerk boven alle andere zou verkiezen is niet duidelijk, leek ook u niet concreet te kunnen aangeven en overtuigt allerminst (CGVS, p. 11-12).

Ten vijfde konden ook de incidenten die geleid hebben tot uw vertrek allerminst overtuigen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u geen enkel document neerlegde ter staving van de problemen die u zou hebben gekend, waardoor dit in wezen niets meer dan een blote bewering blijft. U zou verder in 2014 een eerste keer in aanraking komen met de politie, doch gevraagd wanneer dit incident gebeurde kon u dit niet beter plaatsen dan "Rond het 'Spring Festival'" en maakte u daar later nog "de eerste dag van het Chinese nieuwjaar van". Wat er ook van zij, u stelde toen samen met anderen meegenomen te worden richting politiekantoor, doch gevraagd wie samen met u werd aangehouden moest u het antwoord schuldig blijven. U had evenmin enig idee wie de agenten waren die u hadden aangehouden en merkte op dat u een document diende te tekenen, doch weigerde. Vreemd genoeg zou u naderhand opnieuw in vrijheid worden gesteld, doch nog vreemder was dat u nadien zondermeer huiswaarts kon keren. In elk geval, u zou nadien richting Nanjing trekken, maar kende twee jaar na datum alsnog problemen toen u thuis op vakantie was. U echter gevraagd wanneer dit incident plaatsvond kon u het niet beter plaatsen dan "juni" en gevraagd door wie u in de gaten werd gehouden stelde u dat het een vrouw was. Wie zij was wist u evenwel niet, en waarom u eerder nog had laten vallen dat het een man was is al helemaal niet duidelijk. U bleek verder niet duidelijk te kunnen stellen waarom u in de gaten werd gehouden, doch (zoals eerder gesteld), dat u dan alsnog een paspoort zou kunnen verkrijgen lijkt al helemaal onwaarschijnlijk. Te meer u verder nog enkele incidenten aanhaalde uit het verleden en ook stelde dat uw moeder reeds lang problemen kende, ziet het CGVS geenszins in waarom u alsnog al die tijd zou wachten alvorens het land te verlaten. De vaststelling dat u desondanks beweerde het land helemaal alleen te hebben verlaten, ondermijnt uw geloofwaardigheid finaal (CGVS, p. 15-20).

Tot slot wenst het CGVS toe te voegen dat op basis van uw verklaringen evenwel kan erkend kan worden dat u op zich wel degelijk enige kennis heeft van het christendom. Dient echter te worden opgemerkt dat dergelijke oppervlakkige kennis evenzeer ingestudeerd kan zijn, vergaard kan zijn via contacten met derden of via het internet. Hoe dan ook hebt u echter geenszins aannemelijk weten te maken specifiek tot bovengenoemde kerk te behoren, wegens het behoren tot deze gemeenschap China te hebben verlaten, noch wist u enig risico dat u in concreto zou lopen aannemelijk te maken. Desgevallend stelt het CGVS dan ook vast dat u binnen deze (of gene) kerk geen dermate hoge functie had die u mogelijk in het vizier van de autoriteiten zou brengen. Immers merkte u zelf op eigenlijk slechts "een nieuwkomer" te zijn, niet zo vaak naar bijeenkomsten te trekken en op de koop toe zou u ook tijdens uw verblijf in een andere stad uw geloof op een laag pitje hebben geplaatst (CGVS, p. 22). Zoals reeds eerder werd opgemerkt is het in ieder geval pertinent onjuist dat er geen vrijheid van geloof is in China en blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat het risico op vervolging voor christenen die hun geloof belijden en uitdrukken in China statistisch vrijwel verwaarloosbaar is.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te beïnvloeden. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Hetgeen gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen in uw geval allerminst van toepassing. Uw paspoort staft enkel uw identiteit, dewelke niet wordt betwist. Wat betreft het gemotiveerd schrijven dat u na afloop van het gehoor zou neerleggen dient vermeld dat dit louter post-factum verklaringen betreft die hoe dan ook niets toevoegen aan uw dossier. Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud dient aangestipt te worden dat geen van de specifieke opmerkingen over voorgehouden fouten in de notities van het persoonlijk onderhoud zaken betroffen pertinent voor de bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In de uiteenzetting van de grieven betwist verzoekster de motieven van de bestreden beslissing en besluit zij dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Bijgevolg voert zij de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De door verzoekster aangehaalde grieven zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoekster voert aan vervolging te vrezen omwille van haar religie. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekster onvoldoende zicht biedt op haar werkelijke achtergrond nu (1) er ernstige discrepanties waar te nemen zijn tussen haar verklaringen voor de Belgische asielinstanties enerzijds en haar visumdossier anderzijds omtrent haar werkzaamheden, haar verblijfplaats en haar reisgezelschap en er geen enkele reden is om zonder meer aan te nemen dat zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming wel de waarheid zou spreken en (2) verzoekster weinig overtuigend is over de oorsprong van haar visum; (ii) verzoeksters vrees ten aanzien van de Chinese autoriteiten ernstig ondermijnd wordt door de vaststelling dat zij verschillende jaren nadat zij gedoopt zou zijn geworden een paspoort kon bekomen, te meer nu zij reeds actief deelnam aan bijeenkomsten van Difang Zhaohui of Huhan Pai, haar familie jarenlang actief bleek te zijn en haar moeder zelfs actief opgevolgd werd door de autoriteiten en het nog frappanter is dat zij in 2016 met dit paspoort een visum zou aanvragen om het land te verlaten op 6 oktober 2016 met ditzelfde paspoort vermits het feit dat zij met eigen, legale documenten het land heeft verlaten, zij zich ter persoonlijke controle aan de grensautoriteiten van haar land van herkomst aanbod en zich zo blootstelde aan een sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie niet overeenstemt met de door haar geschetste vrees voor vervolging en asielmotieven waarop zij haar terugkeervrees baseert; (iii) verzoeksters uiterst laatijdig verzoek om internationale bescherming verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar vrees; (iv) verzoeksters vrees te worden vervolgd wegens het behoren tot Difang Zhaohui of Huhan Pai niet kan overtuigen nu (1) uit de objectieve informatie blijkt dat er in China geen systematische vervolging van protestantse christenen is door de overheid en verzoekster haar vrees *in concreto* dient aan te tonen en (2) verzoekster niet aannemelijk maakt een volgeling te zijn van Difang Zhaohui of Huhan Pai en om die reden China heeft verlaten; (v) verzoekster er niet in slaagt om aan te tonen dat zij daadwerkelijk problemen zou hebben gekend in de Volksrepubliek China vermits dit slechts blote beweringen betreffen en haar verklaringen omtrent de incidenten die hebben geleid tot haar vertrek uiterst vaag en ongeloofwaardig zijn; (vi) hoewel verzoekster wel degelijk enige kennis heeft van het christendom, deze oppervlakkige kennis evenzeer ingestudeerd kan zijn of via derden dan wel via het internet kan zijn vergaard, zij hoe dan ook niet aannemelijk maakt tot Difang Zhaohui of Huhan Pai te behoren, noch wist zij enig risico *in concreto* aannemelijk te maken; desgevallend kan worden opgemerkt dat verzoekster binnen deze (of gene) kerk geen dermate hoge functie had die haar mogelijk in het vizier van de autoriteiten zou brengen en uit de objectieve informatie bovendien blijkt dat het risico op vervolging voor christenen die hun geloof belijden en uitdrukken in China statistisch verwaarloosbaar is en (vii) de door verzoekster voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.2.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.2.2.2.1. Zo wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht vastgesteld dat verzoeksters verklaringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties over haar verblijfplaatsen, haar werkzaamheden, haar werkplaats en haar reisgezelschap, alsook haar burgerlijke staat niet in overeenstemming zijn met de gegevens vervat in haar visumdossier (zie map 'Landeninformatie'), hetgeen reeds afbreuk doet aan haar algemene geloofwaardigheid.

Verder wordt op goede gronden opgemerkt dat verzoekster vage en blote beweringen aflegt omtrent de oorsprong van haar visum. In zoverre verzoekster ook in het verzoekschrift benadrukt dat haar broer het visum heeft geregeld en zij hierbij niet betrokken was zodat zij niet op de hoogte was van de procedure en de inhoud van de visumaanvraag, moet worden opgemerkt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') nochtans blijkt dat zij in persoon aanwezig diende te zijn bij het indienen van haar visumaanvraag, zodat wel degelijk redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij op de hoogte zou zijn van de inhoud van haar visumaanvraag, *quod non*. Dit klemt des te meer daar verzoekster zelfs niet kan aangeven hoe haar broer het visum zou hebben geregeld, wie

hij hiertoe had gecontacteerd of hoeveel de reis uiteindelijk zou hebben gekost (administratief dossier, stuk 5, p. 3 en 8; stuk 10, p. 5-6 en 10).

Gelet op het geheel van de discrepanties, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden toont verzoekster geenszins haar aangehouden profiel aan. Dit doet in ernstige mate afbreuk aan haar algemene geloofwaardigheid, alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden vluchtrelaas.

2.2.2.2. Voorts oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de vaststelling dat verzoekster ettelijke jaren nadat zij gedoopt zou zijn geworden een paspoort kon bekomen – dit ondanks het feit dat zij reeds actief deelnam aan bijeenkomsten van Difang Zhaohui of Huhan Pai, haar familie jarenlang actief bleek te zijn en haar moeder zelfs actief opgevolgd werd door de autoriteiten – en zij bovendien in 2016 een visum zou aanvragen met dit paspoort om op 6 oktober 2016 met ditzelfde paspoort (op haar eigen naam) het land te verlaten, niet in overeenstemming is met de door haar geschetste vrees voor vervolging. Immers, uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de Chinese autoriteiten de paspoorten controleren van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland en dat de veiligheidsambtenaren hiertoe beschikken over een online database met onder meer gegevens van mensen die door de overheid worden gezocht. Dat verzoekster in dergelijke omstandigheden het risico nam om zich met haar eigen paspoort persoonlijk aan de Chinese autoriteiten aan te bieden en zij zich zo blootstelde aan een sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas.

Gezien het voorgaande stelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat het feit dat verzoekster op legale wijze met haar paspoort op haar eigen naam haar land van herkomst kon verlaten, op zich reeds een negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van het door haar ingeroepen asielaas.

2.2.2.3. De Raad wijst erop dat verzoeksters laattijdig verzoek om internationale bescherming - zij verklaart immers op 6 oktober 2016 in België te zijn aangekomen, maar diende slechts op 28 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in - een indicatie vormt dat zij internationale bescherming niet dringend nodig achtte. Verzoeksters houding getuigt immers allerminst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn/haar land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij/zij zich, indien hij/zij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo spoedig mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. De blote bewering dat verzoekster nog niet is kunnen integreren in de Belgische maatschappij en al het nodige heeft gedaan om haar status te legaliseren toen ze kennis nam van het feit en de wijze waarop ze een verzoek om internationale bescherming kon indienen, kan allerminst als afdoende verschoning worden aanvaard en is bovendien niet te verzoenen met haar verklaringen als zou zij in België jaren illegaal hebben gewerkt, als zou zij een vriend hebben in België en hier in contact zijn gekomen met andere kerkgangers en dit reeds vanaf 2016, alsook met het feit dat zij verklaart wel degelijk toegang te hebben gehad tot het internet om zaken op te zoeken (administratief dossier, stuk 5, p. 7 en 9). Te meer daar verzoekster wel voldoende initiatiefrijk en capabel was om in de Volksrepubliek China (eventueel met tussenkomst van haar broer) een visum te regelen, een vlucht te boeken en het niet aannemelijk is dat zij een dusdanig belangrijke beslissing zou nemen waarbij zij haar vrienden, familie, huis, werk en geboorteland zou verlaten zonder zich degelijk te informeren. Verzoeksters laattijdig verzoek om internationale bescherming vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad verder de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekster geschetste vrees.

2.2.2.4. Verder wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt een volging te zijn van Difang Zhaohui of Huhan Pai en bijgevolg om die reden China te hebben verlaten. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

“(…) Vooreerst slaagde u er niet in uw lidmaatschap van deze kerkgemeenschap te staven, waardoor dit in wezen niets meer is dan een louter blote bewering. Bovendien kan het CGVS hierdoor enkel voortgaan op uw verklaringen, die geenszins konden overtuigen. Zo dient te worden vermeld dat het opvallend is dat wanneer u ten aanzien van de DVZ werd gepolst naar uw religie u enkel en alleen

liet vallen christen te zijn (Verklaring DVZ, p. 5). U maakte daar later zo mogelijk nog vager de “lokale kerkgemeenschap” van (Vragenlijst CGVS), doch u niet meteen zou aangeven aanhanger van Difang Zhaohui of Huhan Pai te zijn is niet meteen duidelijk. Hoe dan ook ontbrak het u ook aan enige kennis omtrent de stromingen binnen het christendom. U immers gevraagd of u eigenlijk katholiek al dan niet protestants zou zijn, gaf u dan wel aan protestants te zijn, al bleek u over het onderscheid weinig onderlegd. Zo stelde u slechts uiterst vaag dat Katholieken eerder geloven in Maria – hetgeen protestanten nochtans niet geheel verwerpen - én zouden protestanten zich eerder richten op het Nieuwe Testament – hetgeen evenmin steek houdt. U had daar verder dusdanig weinig aan toe te voegen, dat het opvallend is dat u (in China) als overtuigde christen niet op de hoogte zou geweest zijn van de onderlinge verschillen. Wat meer is, uit toegevoegde informatie blijkt ook nog eens dat uw kerkelijke leer weinig hoog oploopt met het ‘protestantisme’. Zo beweert uw kerk net de enige pure en orthodoxe te zijn, zelfs andere protestantse kerken als corrupt bestempelt en de mensheid als vol van zonden aanziet. Dat u zich dan ook hiermee zou identificeren is weinig ernstig en daarenboven klaarblijkelijk zelfs kerken in België zou bezoeken evenmin. Dat u dan ook zou beweren dat u en uw geloofsgenoten andere christenen respecteren, daar jullie allen broeders en zusters zijn, is behoorlijk opvallend en ondergraaft uw geloofwaardigheid ernstig (CGVS, p. 4, 7-8, 14). Wat er ook van zij, ook wanneer u werd gepolst naar het kerklandschap in China bleek u amper op de hoogte te zijn. Zo werd u gevraagd andere aanwezige kerken in China te benoemen, maar moest u schoorvoetend toegeven hier eigenlijk niet van op de hoogte te zijn. U had bij uitbreiding geen idee of er eigenlijk wel kerken zijn die worden toegelaten en wist tot slot naast de ‘Huilende school’ en ‘Montai Pai’ geen enkel voorbeeld te geven. Van Quannengshen, nochtans eveneens een ‘evil cult’ had u al eens gehoord, maar noemde u niet (CGVS, p. 10-11). Zo ook is het opvallend dat u dan wél op de hoogte zou zijn van de benaming die de Chinese overheid aan uw kerk zou hebben gegeven (Huhan Pai), doch u dan weer niet vertrouwd leek met de negatieve bijklank die deze naam draagt. Daargelaten u niet eens wist sinds wanneer uw kerk zo wordt genoemd, noch waarom of wanneer uw kerk verboden werd, was het resultaat van dit label immers dat vele Chinezen die lid zijn van de ‘Local Church’ zich dan ook wensen te distantieëren van deze eerder negatieve benaming. Andere bronnen citeren dan weer dat ‘The Shouters’ op zich sindsdien een beweging zou zijn die zich zou hebben afgescheurd van de Local Church. Dat u dergelijke pejoratieve benaming zomaar zou overnemen is dan ook uiterst bevreemdend. Dat u deze overigens zondermeer door elkaar zou gebruiken des te meer.

Hoe dan ook bleef u uiterst vaag wanneer het over de kern van uw geloof ging. Daargelaten u foutief zou aangeven dat uw kerk werd opgericht in het jaar 1932 in Shandong, terwijl het eigenlijk elders en enkele jaren vroeger was, is het bijzonder frappant dat u verder klaarblijkelijk de volledige levensloop van Ni Tuosheng wel zou kunnen navertellen. Ofschoon dergelijke kennis eerder ingestudeerd overkomt, bleek deze ook allesbehalve volledig en/of doorleefd. Zo had u eigenlijk geen weet van publicaties van Ni Tuosheng, noch bleek u behalve “Het leven lezen” op de hoogte te zijn van publicaties van diens opvolger, Lee Changshou. Nog vreemder was evenwel toen u werd gepolst naar de bijbel die wordt gebruikt binnen uw kerkgemeenschap u opmerkelijk genoeg zou laten vallen dat jullie de bijbel gebruiken “zoals de hele wereld”. Dat men eigenlijk een herwerkte versie van de originele bijbel zou gebruiken bleek u aldus vergeten en pas toen u hier op werd gewezen bevestigde u evenwel dat Lee Changshou zijn eigen bijbel zou hebben geschreven. In elk geval, uit welke stukken die versie zou bestaan wist u niet, u bleek dat boek nooit in bezit te hebben gehad en wat meer is, u had het nooit gelezen. U dan ook gevraagd naar verdere boeken of teksten van Lee Changshou verwees u naar een verhaal van Jezus en hoewel het hier lijkt te gaan om de parabel op het meer van Galilea uit het Evangelie volgens Marcus (4,35-41), bleek u dergelijke info niet te hebben. Dat deze parabel weinig uniek is, noch specifiek aan uw kerk kan worden gelinkt, hoeft dan ook geen betoog. U meende verder dan wel correct dat Lee een apostel was, doch bleek uw visie op de Heilige Drievuldigheid niet geheel helder. Dat u daar verder nog aan zou toevoegen dat de mens bestaat uit het lichaam, de geest en het vlees terwijl het eigenlijk het lichaam, de ziel en de geest is, is verder opvallend. U had daarnaast geen idee of er kerken zoals de uwe worden getolereerd binnen of buiten China, noch had u enig idee waar het hoofdkwartier van de kerk zich heden bevindt. Wie de huidige leider is wist u niet en hoe de groep mensen heet die de lijnen uitzet evenmin. U bleek amper op de hoogte te zijn van de interne structuren en bleek naast “Pai Zhang” de hiërarchie niet verder uiteen te kunnen zetten. Wat meer is, u wist naast voorgaande geen enkele andere functie bij de officiële titel te noemen. Wie verantwoordelijk zou zijn binnen de kerkgemeenschap voor publicaties bleek u evenmin te weten, terwijl er een ganse dienst voor werd in het leven geroepen en vreemd genoeg meende u dat er slechts tweemaal per week werd samengekomen, terwijl dat ietwat frequenter lijkt te gebeuren (CGVS, p. 10-14, 20-22). U dan ook tot slot gepolst wat u zo aantrok binnen de religie, merkte u nogal vaag op dat dit het ‘geloof’ zelf was. U dan ook gevraagd waar u precies in geloofde bleek u ook hier niet verder op in te kunnen gaan en gaf u slechts algemene voorbeelden waarbij u de hulp van God zou hebben ervaren. Opnieuw gevraagd in wát u dan zou geloven, antwoordde u wederom weinig overtuigend dat u gelooft in de hemel en in het

zuiver van Geest zijn. U viel daarna opnieuw in herhaling en gezien dergelijke stereotiepe verklaringen weinig uniek lijken voor een bepaalde kerkgemeenschap werd u dan ook gepolst waarin uw kerk dan van andere kerken zou verschillen. Vreemd genoeg moest u ook hierop het antwoord compleet schuldig blijven en stelde u eigenlijk niet op de hoogte te zijn van de leer van andere kerken. Waarom u dan uw kerk boven alle andere zou verkiezen is niet duidelijk, leek ook u niet concreet te kunnen aangeven en overtuigt allerminst (CGVS, p. 11-12)."

Met de argumentatie in het verzoekschrift dat verzoekster slechts vanaf 2012 een "sterke geloofsovertuiging had" en regelmatig naar bijeenkomsten ging en het bijgevolg niet kan verwonderen dat zij nog niet alle aspecten van de Huhan Pai kerk kende, beperkt zij zich in wezen tot het louter minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen waarmee zij evenwel niet vermag afbreuk te doen aan de voormelde, pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing. Van verzoekster die aangeeft zich op een bepaald ogenblik in haar leven te zijn gaan verdiepen in religie kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van deze geloofsverdieping is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van deze geloofsovertuiging inhoudt. Daarbij kan van verzoekster worden verwacht dat zij gedetailleerde verklaringen kan afleggen aangaande haar algemene kennis van de geloofsleer en van de geloofspraktijk, van het algemene kerklandschap in haar land van herkomst, van de wijze waarop haar geloof zich onderscheidt van de door de staat toegestane religieuze associaties en van de kern van haar geloof. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot of het aanhangen van een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is. Uit het voorgaande is echter gebleken dat verzoekster haar lidmaatschap van de Huhan Pai kerk op geen enkele wijze kon staven en haar verklaringen dienaangaande bovendien erg vaag, lacuneus en zelfs foutief zijn, hetgeen wel degelijk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen als zou zij een volgeling zijn van de Huhan Pai kerk.

Waar verzoekster in het verzoekschrift nog argumenteert dat er bij de vervolging van christenen, en meer bepaald van de aanhangers van niet-geregistreerde kerken, door de Chinese overheid geen enkel onderscheid wordt gemaakt op basis van de mate van betrokkenheid en hun positie binnen de hiërarchie, gaat zij opnieuw geheel voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat zij op zich niet aannemelijk maakt een volgeling te zijn van de niet-geregistreerde kerk Huhan Pai. Bovendien blijkt uit hetgeen volgt dat de door haar aangevoerde incidenten hoe dan ook niet kunnen overtuigen.

De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verder bij waar deze op goede gronden overweegt als volgt:

"Ten vijfde konden ook de incidenten die geleid hebben tot uw vertrek allerminst overtuigen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u geen enkel document neerlegde ter staving van de problemen die u zou hebben gekend, waardoor dit in wezen niets meer dan een blote bewering blijft. U zou verder in 2014 een eerste keer in aanraking komen met de politie, doch gevraagd wanneer dit incident gebeurde kon u dit niet beter plaatsen dan "Rond het 'Spring Festival'" en maakte u daar later nog "de eerste dag van het Chinese nieuwjaar van". Wat er ook van zij, u stelde toen samen met anderen meegenomen te worden richting politiekantoor, doch gevraagd wie samen met u werd aangehouden moest u het antwoord schuldig blijven. U had evenmin enig idee wie de agenten waren die u hadden aangehouden en merkte op dat u een document diende te tekenen, doch weigerde. Vreemd genoeg zou u naderhand opnieuw in vrijheid worden gesteld, doch nog vreemder was dat u nadien zondermeer huiswaarts kon keren. In elk geval, u zou nadien richting Nanjing trekken, maar kende twee jaar na datum alsnog problemen toen u thuis op vakantie was. U echter gevraagd wanneer dit incident plaatsvond kon u het niet beter plaatsen dan "juni" en gevraagd door wie u in de gaten werd gehouden stelde u dat het een vrouw was. Wie zij was wist u evenwel niet, en waarom u eerder nog had laten vallen dat het een man was is al helemaal niet duidelijk. U bleek verder niet duidelijk te kunnen stellen waarom u in de gaten werd gehouden, doch (zoals eerder gesteld), dat u dan alsnog een paspoort zou kunnen verkrijgen lijkt al helemaal onwaarschijnlijk. Te meer u verder nog enkele incidenten aanhaalde uit het verleden en ook stelde dat uw moeder reeds lang problemen kende, ziet het CGVS geenszins in waarom u alsnog al die tijd zou wachten alvorens het land te verlaten. De vaststelling dat u desondanks beweerde het land helemaal alleen te hebben verlaten, ondermijnt uw geloofwaardigheid finaal (CGVS, p. 15-20)."

Waar verzoekster in het verzoekschrift aanvoert dat zij geen bewijzen kan bijbrengen, dient te worden opgemerkt dat van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. De uitleg dat

zij niet in de mogelijkheid verkeert om met familie of vrienden in contact te staan die nog steeds in China verblijven uit vrees voor spionage en vervolging van deze familieleden en vrienden ontslaat verzoekster niet van haar plicht om optimale medewerking te verlenen aan de asielinstanties en kan de Raad niet overtuigen. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeksters verklaringen aangaande de door haar beleefde incidenten vaag, oppervlakkig, niet-doorleefd en ongeloofwaardig zijn.

Zo verzoekster, onder verwijzing naar verschillende internetartikelen (verzoekschrift, p. 7), erop wijst dat de door haar afgelegde verklaringen aangaande de incidenten bevestigd worden door objectieve gegevens hetgeen de waarachtigheid ervan onderschrijft, merkt de Raad evenwel op dat de vaststellingen dat er in China spionage gebeurt door middel van bewakingssystemen en er arrestaties plaatsvinden waarbij gelovigen een formulier moeten ondertekenen waarin zij afstand doen van hun geloofsovertuiging geen afbreuk kunnen doen aan de overweging dat zij op zich niet aannemelijk maakt een volgeling te zijn van Difang Zhaohui of Huhan Pai (*supra*). Hoe dan ook dient erop gewezen dat de argumentatie in het verzoekschrift evenmin vermag afbreuk te doen aan de vaststellingen dat verzoekster niet kan aangeven wanneer de door haar voorgehouden incidenten hebben plaatsgevonden, met wie zij werd aangehouden en wie de agenten waren die haar aanhielden, hetgeen de door haar geschetste vrees voor vervolging wel degelijk ondermijnt. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers worden verwacht dat hij belangrijke gebeurtenissen naar plaats, tijd en omstandigheden kan situeren, zeker degene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. Overigens wijst de Raad er nog op dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf verklaart dat zij zaken op het internet kon uitzoeken (administratief dossier, stuk 5, p. 9), zodat zij - die overigens extreem laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende (*supra*) - deze informatie en gegevens bijgevolg via het internet (of door overdracht van derden) haar verklaringen hierop zou hebben kunnen stelen.

2.2.2.2.5. Hoewel met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden vastgesteld dat verzoekster enige kennis heeft van het christendom, dient te worden opgemerkt dat dergelijke oppervlakkige kennis evenzeer ingestudeerd kan zijn, vergaard kan zijn via contacten met derden of via het internet. Verzoekster toont bovendien evenmin aan dat zij *in concreto* een vrees voor vervolging koestert nu zij niet aannemelijk maakt een volgeling te zijn van Difang Zhaohui of Huhan Pai en om die reden China zou hebben verlaten, noch dat zij in deze (of gene) kerk een dermate hoge functie had die haar mogelijk in het vizier van de autoriteiten zou brengen.

2.2.2.2.6. Voor het overige blijft verzoekster in wezen steken in het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het volharden in de door haar uiteengezette asielmotieven, het uiten van blote beweringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekster dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontcrachten.

2.2.2.3. De door verzoekster voorgelegde documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van haar vluchtrelaas te herstellen. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

“De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te beïnvloeden. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Hetgeen gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen in uw geval allerminst van toepassing. Uw paspoort staft enkel uw identiteit, dewelke niet wordt betwist. Wat betreft het gemotiveerd schrijven dat u na afloop van het gehoor zou neerleggen dient vermeld dat dit louter post-factum verklaringen betreft die hoe dan ook niets toevoegen aan uw dossier. Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud dient aangestipt te worden dat geen van de specifieke opmerkingen over voorgehouden fouten in de notities van het persoonlijk onderhoud zaken betroffen pertinent voor de bovenstaande beslissing.”

2.2.2.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.5. Na sluiting der debatten verzoekt de advocaat van verzoekster bij een schrijven van 1 juli 2020 om 14.14 uur – zelf aangevend dat de terechtzitting reeds om 13u had plaatsgevonden – tot heropening van de debatten (lees: *“een nieuwe rechtsdag te bepalen”*) daar zij als raadvrouw geen kennis had van een oproeping van deze zitting, daar haar cliënte *“de Nederlandse of Franse taal niet machtig is”* waardoor het recht van verdediging is geschonden en daar *“voor de zitting het dossier niet kon worden ingekeken om mijn cliënt haar verdediging voor te bereiden”*.

Vooreerst wijst de Raad erop dat zoals blijkt uit de oproeping van 5 juni 2020 terecht blijkt dat het dossier kan geraadpleegd worden *“elke werkdag van 9 tot 16 uur (behalve zaterdag) en dit tot op de dag voor de terechtzitting”* (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Verder blijkt uit het verzoekschrift dat geen gekozen woonplaats werd aangeduid waardoor verzoekster op correcte wijze werd opgeroepen op het adres van de door haar vermelde woonplaats, dat bovendien als eerste adres wordt vermeld in het verzoekschrift. Tot slot bemerkt de Raad dat in het verzoekschrift geen tolk (Chinees) werd aangevraagd en verklaarde verzoekster zich ter terechtzitting akkoord te worden bijgestaan door een tolk Engels teneinde haar toe te laten te duiden waarom haar advocaat niet ter terechtzitting aanwezig was – verzoekster verklaarde haar advocaat te hebben gecontacteerd, doch deze weigerde ter terechtzitting te verschijnen daar deze niet persoonlijk was uitgenodigd – en haar duidelijk te maken waarom *in casu* geen tolk Chinees was voorzien, vermits niet gevraagd. Om voormelde redenen kunnen de debatten derhalve niet worden heropend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT